

„Saulės delnė“

Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis

2012-2013 m.m. gruodis

Brunas Ferreras

Planas

Žengdamas į dangų Jėzus nužvelgė tamsoje skendintį pasaulį. Tik kelios mažos švieselės nedrąsiai mirgėjo Jeruzalės pusėje.

Arkangelas Gabrielius, atskridęs pasitikti Jėzaus, paklausė:

- Viešpatie, kas tie maži žiburėliai?

- Tai mano besimeldžiantys mokiniai, susibūrę apie mano motiną. Ižengęs į dangų aš jiems atsiųsiu savo Dvasią, idant tie maži virpantys žiburėliai pavirstų galinga liepsna, kuri uždegtų meilę visose pasaulio tautose!

Arkangelas Gabrielius išdrįso suabejoti:

- O ką darysi, Viešpatie, jei šis planas nepavyks?

Minutėlę patylėjęs, Viešpats jam švelniai atsakė:

- Bet kito plano aš neturiu...

Tu esi maža virpanti liepsnelė nakties platybėse. Tačiau esi Dievo plano dalis. Ir esi nepakeičiamas. Nes kito plano nėra.

„Saulės delnė“ linki ramaus advento, džiaugsmingų Kalėdų, Dievo palaimos per visus Naujuosius metus!

Kokiomis mintimis pasitinkame Kalėdas?

„- Kaip gyveni? / - Gerai. / - Kaip tu jauties? / - Laimingas...“ – skamba ausyse populiarios Marijono Mikutavičiaus dainos žodžiai. Ar tikrai mokame būti laimingi, ar priimame gyvenimą tokį, koks jis yra, ir save tokius, kokie esame? Galvoti apie tai, kaip gyvename, skatina ir pastaruoju metu religinėmis pranašystėmis ar astronominiais įvykiais remiantis skelbiama pasaulio pabaiga. Štai ką rašo „Delfi“:

„2012 m. įvyksiančią pasaulio pabaigą išpranašavo majai. Pagal senovės majų kalendorių gruodžio 21-ąją Žemei, Saulei ir Paukščių Tako centrui išsirikiavus į vieną liniją per žiemos saulėgrįžą įvyks senosios eros pabaiga ir Žemė turėtų nustoti egzistuoti.

Senovės šumerai tikėjo, kad aplink Saulę skrieja paslaptinga planeta Nibiru, kuri priartėja prie Saulės kas 3,6 tūkst. metų. Pranašaujama, kad Nibiru 2012 m. išsirikiuos į vieną liniją su Saulės sistema ir tai sukels meteoritų liūtų, prasidės žemės drebėjimai, cunamiai ir įvyks pasaulio pabaiga. Kita klaidžiojanti pranašystės versija: jei Nibiru atsitrenktų į mūsų planetą arba praskrietų itin arti, neva gali sustabdyti Žemės sukimąsi.

Pasaulio pabaigą skelbė Sabos karalienė Mikalda, gyvenusi 578 metais prieš Kristaus gimimą, ir garsusis viduramžių pranašas Nostradamas. Romos popiežius Inokentijus III tvirtino, kad pasaulio pabaiga ateis 1284 metais, kai sueis 666 metai nuo islamo atsiradimo. Pasak dominikonų vienuolio, rašytojo, astrologo Tomo Kampanelos, 1603 m. Žemė susidurs su Saule.

1843 m. adventizmo įkūrėjas Viljamas Mileris pranašavo antrą Jėzaus Kristaus atėjimą į Žemę ir šėtono valdymo epochos pabaigą. Kai prognozė neišsipildė, V. Mileris pasaulio pabaigą „perkėlė“ į 1844-uosius. Apie šimtą Rusijos stačiatikių sektos „Raudonosios mirties broliai ir seserys“ narių susidegino 1900 m. laukdami pasaulio pabaigos. Mormonų sektos įkūrėjas Jozefas Smitas savo pasekėjams tvirtino, kad pasaulio pabaiga bus praėjus beveik penkiasdešimt metų po jo mirties – 1981-aisiais.

Nors nė viena pranašystė apie paskutiniojo teismo dieną neišsipildė, pranašautojų netrūksta ir šiais laikais. Amerikietis pamokslininkas Haroldas Kempingas iš pradžių tvirtino, kad pasaulio pabaiga įvyks 1988 m., vėliau teigė, jog 1994-aisiais, o kai

Nukelta į 3 p.

Aš mokiausi Švėkšnoje

Ne vienas, sutiktas Švėkšnos miestelio gatvėje, galėtų ištarti: „Aš mokiausi Švėkšnoje“. Tą patį galėtų pasakyti ir gimnazijos anglų kalbos mokytoja **Elvyra RIMKIENĖ**. Smalsu sužinoti, koks buvo jos mokyklinis gyvenimas.

Su anūkėliu

- Kuo dabartiniai Švėkšnos mokytojai skiriasi nuo ankstesniųjų? Papasakokite, kokie buvo mokytojai, mokykla.

- Mokytojai kaip mokytojai. Visokių buvo anksčiau, visokių yra ir dabar. Man pasisekė, kad pagrindinių dalykų mokytojai buvo griežti, reiklūs, teisingi. Lietuvių kalbos mokytoja buvo A.Račkauskienė (mokytojos R.Zagurskienės mama). Neprasmukdavome neišmokę, visur surasdavo, prigriebdavo. Ką jau kalbėti apie matematikos mokytoją P.Čeliauską, vadinamą vaikščiojančia enciklopedija. Pats daug žinojo, reikalavo ir iš mūsų. Mokslo viršūnė buvo anglų kalbos mokytojas P.Lukošius. Mokydavomės ištistus tekstus, pastraipas, žodžių grupes mintinai. Va tada tai nebuvo zuikio baikos. Dabar dejuojate, kad daug užduodu. Oi, reikėtų Jums papulti į jų rankas. Gražiai iš-rei-ka-lau-tų at-sis-kai-ty-ti už kiekvieną temą. Šiandien tariau Jiems nuoširdų ačiū.

- Kokia mokinė buvote Jūs?

- Atrodo, mokiausi. Klasėje buvo 28 mokiniai, buvau 4-5 vietoje. Išlaikiau 9 brandos egzaminus, baigiau aukštuosius mokslus.

- Ar anksčiau mokytis buvo lengviau nei dabar, ar ne? Kodėl?

- Nemanau, kad anksčiau buvo lengviau mokytis. Gal programa buvo šiek tiek siauresnė. Pagrindinės mokymo priemonės buvo knyga, lenta, kreida ir mokytojo žodis. Tada nežinojome, kad yra toks kompiuteris, Internetas. Bepigu Jums. Savarankiškai dirbti – erdvės beribės. Tikiuosi, tai ir darote. Jei ne, laikas pradėti.

- Kokių pastebite skirtumų tarp mokinių elgesio dabar ir tada, atsakomybės jausmo ir pan.?

- Daug mokykloje gražiai besielgiančių, kultūringų mokinių. Pernykščiai mano grupės dvyliktokai buvo aukštos kultūros mokiniai, tokios pat ir šių metų. Gražu, kai mokinys, pralenkiantis mokytoją, einantį namo, sako: „Viso gero, geros dienos, mokytoja!“ Mano mokykliniais metais dauguma tokie ir buvo.

Buvo ir neklaužadų, trukdančių mokytojui vesti pamoką. Jie nebuvo tokie kaip dabar kai kurie mokiniai. Tikėkime, kad jie pasitaisys, supras, išaugs.

Atsakomybė! Labiausiai pasigendu. Visur! Elgesyje! Mokymesi!

- Kas labiausiai pasikeitė mūsų mokykloje per tuos metus?

- Mokymosi priemonių gausa, įvairovė.

- Kokios pamokos, tradicijos ar reikalavimai išliko tokie pat kaip ir anksčiau?

- Man gražu, kad mūsų mokykla išlieka anų tradicijų tęsėja. Na, o reikalavimai pamokose? Argi jie gali keistis?..

Gražiausių metų švenčių išvakarėse noriu palinkėti visiems ramybės, pagarbos vieni kitiems. Kur pagarba, ten darna, susiklausymas, sutarimas. Atsakomybė, pagarba – kertiniai gražaus gyvenimo akmenys.

- „Saulės delne“ dėkoja už nuoširdų pokalbį ir linki gerų švenčių Jums ir Jūsų šeimai.

Kalbino Monika Jasinskaitė ir Samanta Rimkutė

Atkelta iš 1 p.

Kokiomis mintimis pasitinkame Kalėdas?

ir tuomet jos nesulaukė, paskelbė, kad apokalipsė ištiks 2011-aisiais...“

<http://gyvenimas.delfi.lt/stories/pasaulio-pabaiga-nuomikalδος-iki-siu-laiku-pranasu.d?id=58804175#ixzz2CUj8TROG>

Dar kalbama, neva tai būsianti materialaus pasaulio pabaiga, kad žmogus pagaliau susivoktų, jog svarbiausia – dvasinis gyvenimas.

Kaip bebūtų, kasdien turime galvoti apie tai, kaip ir kam gyvename, nes šio pasaulio pabaiga ateina kiekvienam individualiai. Tad turime būti pasiruošę.

Gerai, kad laukdami Didžiųjų švenčių daromės geresni, daugiau skiriame dėmesio šalia esantiems, norime padėti. Kodėl būtent prieš Kalėdas? Turbūt todėl, kad Advento laikotarpis vis dėlto priverčia susimąstyti.

Tad kokiomis mintimis pasitinkame dar vienerias Kalėdas, klausėme mokinių, tėvelių, mokytojų, bendruomenės narių.

Akvilė Paldauskaitė, pernai baigusi Švėkšnos „Saulės“ gimnaziją; dabar mokosi Stirlingo universitete, Škotijoje (labai džiugu, kad ji atsiliepė):

„Šiomet Kalėdų laukiu ypatingai! Taip stipriai, kaip laukdavau turbūt tik pradinėj mokykloj, bet šįkart jau ne dėl dovanų. Kalėdos man visad reiškė daug. Tai ta šventė, kai visi visi aplink šypsosi, kai visi aplink nori apsikabinti ir palinkėti kažką gražaus, kai visų akyse gali matyti džiaugsmą, tokį paprastą, nesuvaidintą.

Kalėdos - šeimos šventė. Šiomet šios šventės laukiu dvigubai, o gal net trigubai labiau nei pernai, nes beprotiškai visų pasiilgau. Per tuos tris mėnesius už jūrų marių tik dar kartą įsitikinau, kokie man jie brangūs ir kaip be jų sunku. Tiesa, visos tos kalėdinės vitrinės prekybos centruose, eglučių papuošimai parduotuvėse ir kalėdinės lemputės gatvėse, kurios atsirado jau lapkričio pradžioj, tą laukimą šiek tiek slopina. Per du mėnesius viskas sniega atsibostis ir tas dirbtinės

snagės, ir blizgančios dovanėlės, ir Kalėdų seneliai ant kiekvieno kampo. Komercija ir nieko čia nepakeisi. Gerai, kad tikrosios Kalėdos gyvena kiekvieno širdyje ir jokia komercija negali sugadinti to švento Kalėdų ryto, kai visa šeimyna dar patinusiomis nuo miego akimis pakuoja dovanėles, geria karštą kalėdinę kavą ir džiaugiasi tuo, kad gali būti kartu. :)

O ką aš galiu pasakyti apie pasaulio pabaigą? Tiesiog baikim apie ją šnekėti! Per visą žmonijos istoriją tų pasaulio pabaigų buvo išpranašauta n skaičius, bet kažkodėl vis dar stovim ant žemės. Kokia dar pabaiga, kai man tik 19? Priešingai, dabar viskas tik prasideda! :) Pamenu, mokytoja Asta Sapetkienė per psichologijos pamokas visad kartodavo, kad negalima turėti neigiamų minčių ir tuo labiau apie jas garsiai kalbėti. Tad pamirškim apie tą Pasaulio pabaigą, nes patys prisišauksim kokią bėdą. :)”

Violeta Stonienė, tikybos ir lietuvių kalbos mokytoja: „Mano nuotaika džiaugsminga ir pakili, nes prie Kūčių stalo susėsime visa šeima (iš Švedijos grįžo sūnus su marčia). Džiugesio suteikia ir tai, jog su skautais po namus išnešiosime Betliejaus ugnį ir taip perduosime Kalėdų laukimo džiaugsmą visiems miestelio žmonėms.”

Silvestras Merliūnas, Ib: „Kalėdas pasitinku linksma nuotaika :DDD. Kokia kitokia nuotaika gali būti per gražiausias metų šventes? Tik gaila, kad dar nėra sniego. Jei jo būtų, tai būtų nerealios Kalėdos.“ (Kai kalbėjomės su Silvestru, sniego dar nebuvo – „Saulės delne” pastaba.)

Asidora Kriauzaitė, Ib: „Kalėdas pasitinku šventinėmis nuotaikomomis, galvoju apie įvairius dalykus, bet dažniausiai – apie dovanas. Gyvenimas prieš Kalėdas atrodo įdomus.“

Emilija Kundrotaitė, Ib: „Kaip ir prieš kiekvienas Kalėdas, pagalvojame, kad galėtumėme būti geresni. Juk Kalėdos – tai gerumo metas, kada turime būti vieni kitiems geri ir nuoširdūs. Nors, manau, tokie turėtume būti kiekvieną dieną. ☺“

Violeta Astrauskienė, dvyliktoko Beno mama, savo atsakymą atsiuntė miniatiūromis. „Saulės delne“ nuoširdžiai dėkoja už tokią menišką minčių išraišką ir suteikia galimybę visiems jas paskaityti (*miniatiūras skaitykite 4 puslapyje*).

Parengė Rasvita Kundrotaitė

Apie gimnazijos uniformą

Mūsų gimnazijoje uniforma pradėta nešioti 2010 metais. Švarkai mėlynos spalvos, su gimnazijos emblema, na, ir nepigiai kainuoja. Kai kurie gimnazistai švarkus dėvi nenoriai. Kodėl? Paklausėme mokinių, ką jie apie tai mano.

Pasirodo, medžiaga, iš kurios pasiūti švarkai, turi trūkumų: labai elektrinasi, veliasi, traukia plaukus, neleidžia odai kvėpuoti. Be visa to, drabužis varžo judesius.

Tačiau daugelis gimnazistų sako, kad švarkai svarbūs, nes simbolizuoja gimnaziją, ir labai gražu, kai laikomasi nustatytų taisyklių. Tai rodo pasididžiavimą gimnazijos vardu ir pasiekimais.

Direktorės pavaduotoja Rima Poškienė, paklausta apie švarkus, atsakė, kad uniformą vertina teigiamai: drabužis atspindi, kokios mokyklos mokinys esi, ragina pasitempti, mokiniai jaučia atsakomybę. Dar pavaduotoja pabrėžė, jog uniformos nešiojimas neturėtų būti problema ir mokykloje nebūtina demonstruoti madų. Be to, ji norėtų, kad mokyklos akcentą – emblema – nešiotų visi 5-12 klasių mokiniai.

*Ieva Baldauskaitė,
Paulina Andriekutė,
Akvilė Kazlauskaitė*

Mūsų adresas:

Laikraštis „Saulės delne“,
Švėkšnos „Saulės“ gimnazija,
Švėkšna, Sodo g. 1, Šilutės r.
El. p. saulesdelne@gmail.com
Laukiame laiškų, straipsnių,
atsiliepimų.

Violeta Astrauskienė

Miniatiūros

ATLEIDIMAS

Vidury lauko stovi didžiulis akmuo. Vienišas, truputį paslaptingas. Aš ateinu prie akmens. Prašysiu atleidimo. Atmintyje iškyla akimirka, kada nesusivokiau pasakyti taip reikalingą žodį.

Ar atleis man?

LAIMĖ

Žiūriu į slenkantį debesį, skrendantį paukštį, sprogtantį pumpurą, gėlės žiedą ir pasijaučiu tokia laiminga.

– Tai paprasta laimė.

– Kažin? Dar reikia, kad sveiki būtų tavo vaikai, laimingi artimieji, kad draugą turėtum ir nesigraužtum dėl kažkada kažkam nepasakytų švelniausių žodžių.

LAIKINUMAS

Kaip viskas laikina: žmogus, nuosavybė, žemė, jausmai, saulė.

Neįsikibk ir nelaiyk nieko, kad nepatirtum kančios, kad tavo sielos nedraskytų skausmas, kai visa tai laikui einant baigsis.

Jau ryt pasaulis bus kitoks. Kitoks būsi ir tu...

DOVANA

– Abejoji ir klausai, kas yra dovana?

– Didžiausia dovana – Žmogus.

Mylintis, mokantis išklausyti, paguosti ir švelniai apkabinti, tiesiog visada esantis šalia...

GYVENIMAS

Du keturženkliai skaičius jungiantis brūkšnelis pasakoja apie gimimą, brandą, nuveiktus darbus, užaugintus vaikus, užgyventus turtus ... ir pabaigą.

Mažytis brūkšnelis, tarp dviejų datų, talpina žmogaus gyvenimą: džiaugsmingą ir liūdną, vingiuotą, vienintelį ir niekieno nepakartojamą...

Laikraštį parengė Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos žurnalistų būrelis (vadovė – mokytoja Rasvita Kundrotaitė).

Dėkojame respondentams ir visiems kitiems, prisidėjusiems prie laikraščio leidybos.